

5.

Det lægevidenskabelige Fakultet
ved Københavns Universitet.

København, den 23. November 1932.

I Skrivelse af 7. ds. (J. Nr. 421/31) har Konsistorium paa Foranledning af Undervisningsministeriet udbedt sig en Udtalelse fra Fakultetet i Anledning af den hermed tilbagefølgende Skrivelse fra Indenrigsministeriet, som fra Landstingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning er anmodet om at indhente en Udtalelse fra det lægevidenskabelige Fakultet »med Hensyn til §§ 4 og 29 i det Landstinget forelagte Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning«, ligesom det er udtalt at »man vilde sætte Pris paa at modtage de Bemærkninger, som Forslaget iøvrigt maatte give Fakultetet Anledning til at fremsætte«.

Saaledes foranlediget skal Fakultetet med Hensyn til §§ 4 og 29 udtale følgende:

ad § 4. I Lægelovkommissionens Bemærkninger til Lovudkastet findes en kort Redegørelse for Speciallægevirksomhedernes Udvikling og den Ordning af disse Forhold, der er skabt her i Landet ved Lægestandens eget Initiativ. Baade indenfor og udenfor Lægestanden er der formentlig fuld Enighed om, at en Ordning var paatrængende nødvendig, og at den nuværende Ordning i Hovedsagen har virket efter sin Hensigt, saaledes at Befolkningen hos den, der har faaet Specialistanerkendelse af Lægeforeningens Specialistudvalg, kan være sikker paa at træffe en i det paagældende Speciale særlig kyndig Læge, og saaledes at den Læge, som har skaffet sig fyldestgørende Uddannelse i et Speciale, har betryggende Sikkerhed for at blive anerkendt som Specialist.

Gennemførelse af en Specialistordning kræver 1) Bestemmelse af, hvad der kan gælde som Specialer, 2) Fastsættelse af Fordringerne til Uddannelse i de Omraader, der er anerkendte som Specialer, og 3) Bedømmelse af, om den enkelte, der søger Specialistanerkendelse, opfylder de stillede Fordringer.

En Gennemførelse og Videreførelse af saadanne Krav til en Specialistordning nødvendiggør særlige og meget alsidige Forudsætninger hos Ledelsen.

Det første Punkt — hvad der kan gælde som Speciale — volder mindst Vanskeligheder. Det lægevidenskabelige Fakultet maa siges at have særlige Forudsætninger for Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, der i mange Henseender har nøje Relation til Undervisningsspørgsmaal og i det hele til Lægevidenskabens Udvikling.

Det næste Punkt er straks betydelig vanskeligere. Der skal her tages Bestemmelse ikke alene om Uddannelsens Omfang indenfor selve Specialet, men ogsaa om den nødvendige Uddannelse i nærstaaende Discipliner. Disse Krav maa afvejes i Forhold til de bestaaende Uddannelsesmuligheder og disses forskellige Værdi for Uddannelsen, og der maa tages fornødent Hensyn til ikke at skabe altfor store, eventuelt uovervindelige Vanskeligheder for at gennemføre en Specialistuddannelse. Den stadige Udvikling af det danske Hospitalsvæsen